

mulighed som overhovedet muligt, og det er også det, som det foreliggende forslag lægger op til. Vi synes, at det er alfa og omega, at vi laver en fødevarerpolitik, som giver forbrugerne valgmulighed, og som sikrer fuldstændig gennemsigtighed og sørger for, at forbrugerne ved alt, hvad der er relevant, og at forbrugerne på den baggrund kan vælge frit.

Og jeg synes, det er interessant, at to partier, der kalder sig selv liberale, nemlig Venstre og De Konservative, vrider sig som ål på en stegepande, når det kommer til at give forbrugerne oplysninger, der kan sikre et frit forbrugsvalg. Det er jo egentlig ganske interessant, at man i såkaldt liberale partier er så bekymret over, at forbrugerne får relevante oplysninger og kan vælge frit på den baggrund.

Jeg synes også, det er værd at sige, at når man fremstiller det fra Venstre og De Konservatives side, som om det her forslag er vendt mod virksomhederne sådan helt generelt, så er det jo helt forkert. Der er tværtimod tale om, at der her er en hjælp og en støtte til de mange gode, hæderlige virksomheder, som gør sig umage med at producere og forhandle gode varer af høj kvalitet, og som gør sig umage med at leve op til alle de regler, der findes. De får jo her en støtte, i kraft af at forbrugerne nu får at vide, at de rent faktisk lever op til alle kravene, og at man derfor trygt kan købe deres produkter og handle i deres butikker.

Vi er meget glade for den udformning af systemet med offentliggørelse, som fødevarerministeren lægger op til med det her forslag, fordi man får mulighed for at offentliggøre resultaterne umiddelbart – det sikrer jo aktualiteten i oplysningerne – og problemet med retsikkerhed tror vi ikke på er særlig stort i praksis, fordi kontrolrapporterne jo bliver udformet i samarbejde med virksomhederne.

Det er jo ikke sådan, at der kommer en kontrollant ind og helt på egen hånd udfærdiger en rapport og så går ud uden at sige farvel. Der finder en samtale sted, en dialog sted, og derfor vil virksomheder, der har relevante indvendinger, selvfølgelig have mulighed for at præge rapporten.

Vi er også glade for, at resultater kan offentliggøres på kontrolstedet. Det giver forbrugerne mulighed for at få oplysningerne, når de handler. Det er en god ting. Vi er glade for, at den gamle begrænsning bortfalder, at kun virksomheder, der har fået bøde eller omsætningsbe-

grænsende påbud kan offentliggøres, for det muliggør en strategi, hvor både de gode og de dårlige resultater kan offentliggøres, og det betyder altså også, at de rigtig gode virksomheder i superligaen kan få den støtte, som deres indsats fortjener.

Man kan så at sige nu fra kontrolmyndighedernes side tildele de gode virksomheder fem hygiejnekokkehuer til øjeblikkelig ophængning på deres restaurant eller i deres bagerbutik.

Vi er også tilfredse med, at offentliggørelsen af f.eks. landmænd, der har haft et for højt celtetal, forsvinder. Det var ikke oplysninger, som forbrugerne kunne bruge, og det var i mange tilfælde irrelevante oplysninger. Derfor er der et meget mere præcist fokus i den ordning, der nu er lagt op til. Vi er glade for, at den kritik, SF har rettet mod det hidtidige system, og de forslag, vi har fremført, så vidt vi kan se, er taget til efterretning og kan derfor støtte den her del af forslaget.

Der er imidlertid et andet punkt i forslaget, som vi er betydelig mere skeptiske over for, og det er spørgsmålet om et nyt fødevarer kvalitetsudvalg og en videreudvikling af kvalitetsmærket.

Det er jo helt evident, at den nuværende ordning med den blå lup nærmest ligger i ruiner. Der er en meget lav omsætning med mærkede produkter, og dermed er der heller ikke særlig meget interesse fra hverken producentside, forhandlerside eller fra forbrugernes side.

I den situation kan man gøre to ting. Man kan gøre det, som ministeren lægger op til, nemlig forsøge at forbedre ordningen ved at forbedre kriterierne, eller man kan finde på en helt ny ordning. Og når vi ikke tror ret meget på ministerens forslag om at stramme kriterierne og lave et fælles mærke, som skal dække en lang række forskellige producenter og forhandlere og forarbejdningsvirksomheder med nogle fælles kriterier på et højt niveau, så er det, fordi vi ikke tror, der vil være tilstrækkelig interesse fra nogen af parterne for at gå ind i sådan et mærke, hvor man ikke kan profilere sig selv, men til gengæld har meget store omkostninger til markedsføring, til produktudvikling osv.

Vi mener, man burde gå en anden vej, som jeg ikke kan nå at skitsere her, men som jeg vil vende tilbage til i et efterfølgende indlæg.

Så stor støtte til offentliggørelsesdelen. Noget mere skepsis over for kvalitetsmærkningsordningen.